

erstatning, eller der indgås forlig herom, afgør den ret, der har truffet afgørelse i straffesagen, på begæring, i hvilket omfang der tilkommer forurettede del i provenuet fra det beslaglagte gods, der på det tidspunkt normalt vil være realiseret på begæring af det offentlige. Også denne afgørelse har virkning som udlæg. Forurettede kan derfor kræve det tilkendte beløb udbetalt af politiet.

Prioritetsstillingen mellem flere forskellige erstatningskrav afgøres efter retsplejelovens § 526, stk. 2, jf. bemærkningerne ovenfor til stk. 3. Dette indebærer, at de erstatningskrav, der er blevet påkendt under eller i tilslutning til straffesagen, får en bedre prioritetsstilling end de, der måtte være henskudt til civilt søgsmål. Med hensyn til prioritetsstillingen mellem erstatningskrav, der kommer til påkendelse efter straffesagens afslutning, og det offentliges krav på sagsomkostninger og bødekrav kan retten bestemme, at erstatningskravet skal fyldestgøres forud for sagsomkostnings- og bødekrav. Hvis et eller nogle erstatningskrav er henskudt til civilt søgsmål, må politiet i så fald undlade at anvende provenuet til fyldestgørelse af det offentliges krav på sagsomkostninger, krav på konfiskation og bødekrav, indtil den civile sag er endeligt afgjort.

Stk. 5, der vedrører beslaglæggelse efter § 802, stk. 3 (formuebeslag), svarer i det væsentlige til den hidtil gældende § 803. Bestemmelsen er omformuleret, således at det afgørende kriterium for, om retten skal træffe afgørelse om beslaglæggelsens bortfald, er, om den tiltalte ikke længere kan siges at unddrage sig forfølgning. Denne situation kan foreligge, ikke blot såfremt tiltalte kommer til stede og overgiver sig til myndighederne, men også såfremt forfølgningen ophører.

Under særlige omstændigheder kan der være behov for at lade formuebeslaget bestå, indtil sagen er afgjort, selv om tiltalte er kommet til stede og således ikke længere unddrager sig forfølgningen. Det kan tænkes, at tiltalte er kommet til stede alene med henblik på at få formuebeslaget ophævet, hvorefter han har til hensigt på ny at unddrage sig forfølgning. For at undgå denne situation foreslås det, at retten skal kunne undlade at træffe bestemmelse om formuebeslagets ophør, hvis der er bestemte grunde til at antage, at tiltalte på ny vil unddrage sig forfølgningen. Betingelserne for at undlade at ophæve formuebeslaget svarer således til betingelserne for at foretage varetægtsfængsling på grund af unddragelsesrisiko, jf. § 762, stk. 1, nr. 1.

I modsætning til tidligere nævnes den situation,

hvor formuen på grund af sigtedes død eller efter loven om borteblevne tilfalder dennes arvinger, ikke udtrykkeligt. Dette er anset som selvfølgelig, og reglen herom er derfor udgået som overflødig, uden at der herved er tilsigtet nogen ændring i forhold til gældende ret.

Til nr. 26 (retsplejelovens kapitel 75 a)

Forslaget til et nyt kapitel 75 a om andre efterforskningskridt indebærer en lovregulering af forskellige, hidtil ulovregulerede, efterforskningskridt, som i dag er almindeligt anvendte af politiet.

De foreslåede regler vedrører politiets anvendelse af fotoforevisning (§§ 812-816), konfrontation (§ 817) og efterlysning (§ 818 og § 819) i de situationer, hvor der gives oplysninger til personer uden for politiet. Afgrænsningen er ikke ensbetydende med, at politiet frit kan anvende fotoforevisning, konfrontation og efterlysning internt, idet politiets interne videregivelse af oplysninger er reguleret af forvaltningslovens regler.

Til § 812

De foreslåede bestemmelser i §§ 812-816 indeholder nye regler, der regulerer politiets adgang til fotoforevisning. Baggrunden for de nye regler er omtalt i pkt. 3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Bestemmelsen i § 812 indeholder en regel, hvorved politiets adgang til at forevise fotografier af mistænkte for personer uden for politiet lovreguleres.

De fotografier af en mistænkt, som det kan komme på tale at forevise, er ethvert fotografi af den pågældende, som politiet er i besiddelse af, herunder personfotografier optaget i medfør af retsplejelovens § 792 a, stk. 1, eller § 792 b, stk. 1, eller andre fotografier, som politiet måtte være kommet i besiddelse af, f.eks. fra ofre, forbigående m.v.

Betingelserne for at forevise fotografier af mistænkte foreslås fastsat i overensstemmelse med kravene i retsplejelovens § 792 a, stk. 1, om legemsbesigtigelse. Der skal være tale om en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, den pågældende skal være »mistænkt med rimelig grund«, og forevisning af fotografier må kun ske, såfremt det må antages at være af »væsentlig betydning for efterforskningen«. Det sidste indebærer, at der skal være grund til at tro, at forevisning af fotografiet vil kunne bringe efterforskningen videre.

Det foreslås, at afgørelsen om forevisning af fotografier af mistænkte fortsat træffes af politiet. Såfremt der opstår tvist mellem politiet på den ene side og sig-